

Категорія справи

№373/565/16-к

: Кримінальні справи; Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини); Ухилення від військової служби (усі види), з них; Самовільне залишення військової частини або місця служби.

Дата набрання законної сили: 28.07.2016

Справа № 373/565/16-к Головуючий у I інстанції Керекеза Я. І.Провадження № 11-
кп/780/820/16 Доповідач у 2 інстанції ОСОБА_1 Категорія
55 28.07.2016

УХВАЛА

Іменем України

28 липня 2016 року колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ апеляційного суду Київської області в складі

головуючого судді: Капічон О.М.,

суддів: Костенко І.В., Матюшка М.П.,

секретаря: Яреми К.О.,

за участю прокурора: Борисочева Я.Ю.,

обвинуваченого: ОСОБА_2,

захисника: ОСОБА_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві матеріали кримінального провадження № 42016110340000020 за апеляційною скаргою захисника на вирок **Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду** Київської області від **21 квітня 2016 року**, яким

ОСОБА_2, 15 вересня 1975 р. н., уродженця ІНФОРМАЦІЯ_1, українця, громадянина України, ІНФОРМАЦІЯ_2, військовослужбовця військової частини польова пошта В 2050, зареєстрованого ІНФОРМАЦІЯ_3; проживаючого ІНФОРМАЦІЯ_4, судимого вироком Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду Київської області від 13 жовтня 2015 року до чотирьох місяців арешту з утриманням на гауптвахті,

визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 4 ст. 407 КК

України; затверджено угоду про визнання винуватості від 21 квітня 2016 року; призначено покарання у виді позбавлення волі на строк 3 (три) роки; на підставі ст. 71 КК України визначено остаточну міру покарання ОСОБА_2 шляхом часткового приєднання невідбутої частини покарання за попереднім вироком у виді 3 (трьох) років 1 (одного) місяця позбавлення волі,

В С Т А Н О В И Л А:

За вироком суду, ОСОБА_2, являючись військовослужбовцем, призваним на час часткової мобілізації в особливий період, та проходячи військову службу на посаді радіотелефоніста відділення управління взводу управління командира батареї у військовій частині польова пошта В2050, яка дислокується по вул. Артилеристів в смт. Дівички Переяслав-Хмельницького району Київської області, в порушення вимог ст.ст.11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, діючи умисно у період з 18 листопада 2015 року по 03 березня 2016 року самовільно без дозволу відповідних командирів та начальників, залишив територію військової частини польова пошта В 2050 (сmt. Дівички Переяслав-Хмельницького району Київської області) в умовах особливого періоду, обов'язки військової служби не виконував, проводив час на власний розсуд.

Не погоджуючись із рішенням суду, захисник подала апеляційну скаргу, в якій просить дослідити під час апеляційного розгляду докази, відповідно до переліку, визначеного в апеляційній скарзі, скасувати вирок Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду Київської області від 21 квітня 2016 року та призначити новий розгляд справи в суді першої інстанції. Вимоги обґрунтовує тим, що судом першої інстанції при затвердженні угоди про визнання винуватості, укладеної між військовим прокурором Дарницького гарнізону ОСОБА_4, який здійснює процесуальне керівництво у кримінальному провадженні щодо ОСОБА_2, зі сторони обвинувачення, та ОСОБА_2, який є обвинуваченим, всупереч п. 3 ч. 7 ст. 474 КПК України не перевірено, чи умови угоди порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб. На думку апелянта, вказана угода призводить до порушення прав та інтересів батьків і дітей обвинуваченого, які потребують його піклування та допомоги, оскільки внаслідок реального позбавлення волі ОСОБА_2 на значний строк члени його родини фактично позбавляються догляду та єдиного годувальника. Захисник вказує, що при вирішенні питання про затвердження угоди судом першої інстанції навіть не було задано запитання, чи не порушують умови угоди прав та інтересів будь-яких осіб, тим більше, не було здійснено дослідження та документальну перевірку відповідних фактів. Окрім того, на думку апелянта, ОСОБА_2 взагалі не мав бути призваний у Збройні Сили України на час мобілізації, або ж мав бути звільнений з військової служби відповідно до вимог чинного законодавства України. На думку захисника, при затвердженні угоди, всупереч ст. 470 КПК України, не з'ясовано та не враховано конкретних обставин, що змусили обвинуваченого залишити військову частину. Апелянт зазначає, що в оскаржуваному вироку не наведено змісту угоди, і суд першої інстанції, констатує у вироку про відповідність угоди положенням кримінального закону, фактично таку перевірку не здійснив мотивів, з яких виходив при вирішенні питання про відповідність угоди вимогам кодексу та закону у вироку не навів.

В змінах до апеляційної скарги захисник просить дослідити під час апеляційного

розгляду низку доказів, перелічених в апеляційній скарзі та скасувати вирок Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду від 21 квітня 2016 року, призначивши новий розгляд справи в суді першої інстанції. Окрім вказаних в апеляційній скарзі аргументів, додатково адвокат зазначає, що судом першої інстанції допущено процесуальні порушення, як такі, що є підставою для апеляційного оскарження вироку суду і такі, що не мають відповідних правових наслідків, але свідчать про формальне вчинення правосуддя судом першої інстанції при здійсненні кримінального провадження щодо ОСОБА_2 Зокрема, на думку апелянта судом першої інстанції не було з'ясовано у обвинуваченого, чи цілком він розуміє свої процесуальні права. Також вступна частина вироку не містить відомостей про норми КК України, за якими засуджено особу, закінчення строку відбування покарання або підстави для звільнення від відбування покарання, що, на думку захисника, є порушенням закону. Апелянт зазначає, що відповідний вирок суду, що відображає судимість обвинуваченого в матеріалах судового провадження та досудового слідства, відсутній; у вироку не наведено повного змісту угоди та суд першої інстанції, констатує у вироку про відповідність угоди положенням кримінального закону, фактично таку перевірку не здійснив, мотивів, з яких виходив при вирішенні питання про відповідність угоди вимогам кодексу та закону у вироку не навів.

В запереченнях на апеляційну скаргу прокурор просить апеляційну скаргу адвоката ОСОБА_3 в інтересах обвинуваченого ОСОБА_2 на вирок Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду Київської області від 21 квітня 2016 року, залишити без задоволення, а вирок суду без змін. Позицію мотивує тим, що апеляційна скарга захисника є необґрунтованою, та такою, що не відповідає фактичним обставинам справи. Зокрема, вказує, що, на думку сторони обвинувачення, апеляційна скарга подана особою, яка не мала на це права, оскільки договір із захисником укладено не самим обвинуваченим, а його матір'ю. Також прокурор вказує, що посилення сторони захисту на не перевірку судом першої інстанції умов угоди в частині порушення прав та інтересів інших осіб, є надуманим та таким, що не відповідає як вимогам закону, так і об'єктивним даним справи, та вказівка на те, що ОСОБА_2 не підлягав призову, не є достовірною, оскільки жодних перешкод для його мобілізації не існувало. Окрім того, на думку прокурора, угода про визнання винуватості відповідає вимогам КПК України та жодних перешкод для її затвердження не існувало.

Заслухавши доповідача, захисника та обвинуваченого, які повністю підтримали подану захисником апеляційну скаргу та просили її задовольнити; прокурора, який заперечував проти поданої апеляційної скарги та вважав вирок суду законним і обґрунтованим; обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходять до наступних висновків.

Відповідно до вимог ст. 370 КПК України судові рішення повинно бути законним, обґрунтованим і вмотивованим.

Законним є рішення, ухвалене компетентним судом згідно з нормами матеріального права з дотриманням вимог щодо кримінального провадження, передбачених КПК України.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, які підтверджені доказами, дослідженими під час судового розгляду та оціненими судом відповідно до ст. 94 КПК України.

Вмотивованим є рішення, в якому наведені належні і достатні мотиви та підстави його

ухвалення.

Згідно з п. 1 ч. 4 ст. 394 КПК України вирок суду першої інстанції на підставі угоди між прокурором та обвинуваченим про визнання винуватості може бути оскаржений обвинуваченим, його захисником, виключно з підстав: призначення судом покарання, суворішого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без його згоди на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених ч. 4, ч. 6, ч. 7 ст. 474 КПК України.

Пунктом 5 частини 7 статті 474 КПК України передбачено, що суд відмовляє у затвердженні угоди якщо очевидна неможливість виконання обвинуваченим взятих на себе за угодою зобов'язань.

Так, відповідно до п. 3.1 угоди про визнання винуватості від 21 квітня 2016 року, укладеною між стороною обвинувачення в особі військового прокурора Дарницького гарнізону майора юстиції ОСОБА_4 та обвинуваченого ОСОБА_2, останній зобов'язується у разі отримання інформації щодо вчинення злочинів військовослужбовцями ВЧ польова пошта В2050, співпрацювати з органами досудового слідства та сприяти у викритті винних осіб у скоєнні злочину /а.п. 33/.

Разом з тим, відповідно до правозастосовної практики, зокрема, до абз. 3 п. 10 Постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 13 від 11 грудня 2015 року «Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод», що стосується питання про обов'язки обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою, то в будь-якому разі обов'язки обвинуваченого мають бути зазначені у такий спосіб, щоб можна було пересвідчитися у реальності та можливості їх виконання. Слід зважати, що відсутність конкретизації сутності таких зобов'язань з використанням лише загальних формулювань унеможливорює суд пересвідчитися у реальності і можливості їх виконання, у зв'язку з чим, з огляду на передбаченість 476КПК наслідки невиконання угоди, такий виклад є неприпустимим.

Таким чином, відсутність конкретизації вказаного обов'язку, зокрема, щодо характеру вчинених злочинів і проміжку часу, протягом якого обвинувачених зобов'язується співпрацювати з правоохоронними органами, унеможливило реальне виконання вказаної умови.

Дана позиція стосується і п. п. б) п. 2.3 вищевказаної угоди, відповідно до якої обвинувачений ОСОБА_2 зобов'язується активно сприяти розкриттю злочину /а.п. 33/, оскільки угоди було досягнуто на стадії судового розгляду, і, відповідно до ст. 283 КПК України, досудове розслідування було закінчено, а отже злочин було розкрито.

Також колегія суддів звертає увагу на те, що у відповідності до ч. 3 ст. 475 КПК України, мотивувальна частина вироку на підставі угоди має містити: формулювання обвинувачення та статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, яка передбачає кримінальне правопорушення, у вчиненні якого обвинувачувалася особа; відомості про укладену угоду, її реквізити, зміст та визначена міра покарання; мотиви, з яких суд виходив при вирішенні питання про відповідність угоди вимогам КПК України та закону і ухваленні

вироку, та положення закону, якими він керувався.

Разом з тим, вказаних вимог судом першої інстанції дотримано не було. Так, у вирoku щодо ОСОБА_2 відсутній виклад змісту укладеної угоди про визнання винуватості, визначена обвинуваченому міра покарання, мотиви, з яких суд першої інстанції прийшов до висновку про відповідність укладеної угоди нормам чинного законодавства.

Окрім того, суд прийшов до висновку про наявність попередньої судимості у обвинуваченого ОСОБА_2 без наявності копії судового рішення.

Всі викладені обставини в сукупності перешкодили суду першої інстанції ухвалити законне та обґрунтоване рішення.

Наведені недоліки не можуть бути усунуті на стадії апеляційного розгляду, в зв'язку з чим колегія суддів приходить до висновку про необхідність скасування вирoku суду з призначенням нового розгляду в суді першої інстанції.

Враховуючи наведене та керуючись ст. ст. 404, 405, 407, 415, 419 КПК України, колегія суддів,

-

У Х В А Л И Л А :

Апеляційну скаргу захисника задовольнити.

Вирок Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду Київської області від 21 квітня 2016 року щодо ОСОБА_2 скасувати та призначити новий розгляд у суді першої інстанції.

С У Д Д І :

О.М. ОСОБА_5 ОСОБА_6 Матюшко